

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXXI. évf. 10. szám

2018. október

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Október

7. Évközi 27. vasárnap

(szöveg 301-304. old., pref.: 32-35. old.)

14. Évközi 28. vasárnap

(szöveg 305-308. old., pref.: 32-35. old.)

21. Évközi 29. vasárnap

(szöveg 309-312. old., pref.: 32-35. old.)

28. Évközi 30. vasárnap

(szöveg 313-316. old., pref.: 32-35. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium Kápolnája,
V. kerület, Budapest, Piarista
utca 1.**

október 7., 14., 21. és 28.
vasárnap délután 3 órakor

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órakor?
Miskolc	okt. 14., nov. 11.	15.00
Pécs	okt. 7., nov. 4.	14.00

KATOLIKUS HALLÁSSÉRÜLT PASZTORÁCIÓ

ÜGYFÉLFOGADÁSI IDŐPONT

Hétfő: 10.00-12.00

Kedd: nincs

Szerda: 10.00-12.00

Csütörtök: nincs

Péntek: 10.00-12.00

Másik időpont egyeztetése érdekében SMS-t írjon a 06-30-432-23-11-es számon.

EVANGÉLIUM

Szent Márk könyvéből

(Mk 10,2-12)

Egyik napon a farizeusok megkérdezték Jézustól: „Mondd meg, szabad-e a férfinek elválni a feleségétől?”

Jézus megkérdezte a farizeusoktól: „Mondjátok meg, hogy Mózes mit parancsolt nektek?”

A farizeusok azt felelték: „Mózes megengedte, hogy elváljunk.”

Jézus azt mondta a farizeusoknak: „Ti keményszívű férfiak vagytok, Mózes ezért kénytelen volt megengedni a válást. De Isten nem akarja a válást. Isten teremtette a férfit és a nőt. Isten megmondta, hogy a férfi elhagyja az apját és az anyját és a feleségéhez tartozik. A férj és a feleség már nem kettő, hanem egy ember. Amit az Isten összekötött, azt az embernek nem szabad szétválasztani.”

Jézus tovább magyarázott: „Ha a férfi elválk a feleségétől és másik asszonyt vesz feleségül, az nagy bűn, házasságtörés. Ha az asszony elválk a férjétől és más férfi felesége lesz, az is nagy bűn, az is házasságtörés.”

KÖTELEZŐ ÜNNEP MINDSZENTEK ÜNNEPE NOVEMBER 1.

2013 óta a Mindszentek ünnepe a kötelező egyházi ünnepekhez tartozik. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a hívek számára kötelező a szentmisén való részvétel. November 1-jén közös napon ünnepeljük az összes szentet, vagyis valamennyi megdicsőült lelket, akiről sokaságuk miatt a kalendárium külön, név szerint nem emlékezhet meg.

Azért szeretnénk megkérni mindenkit, hogy a saját lakóhelyéhez tartozó templomba menjen ünnepelni a Mindszentek ünnepét, ha épp a vidéken tartózkodik, ott keresse fel a templomot.

SZŰZ MÁRIA, MAGYAROK NAGYASSZONYA

Szent István halála előtt Mária oltalmába ajánlotta koronáját és országát. Felajánlása óta a Magyarok Nagyasszonyaként is tiszteljük a Szűzanyát. A külön ünnepet XIII. Leó pápa engedélyezte népünk számára.

Az országfelajánlás 1038-ban történt, Nagyboldogasszony ünnepén.

A Szűzanya és a magyar nép közötti kapcsolatot az István király halálát követő belső villongások sem tudták elhomályosítani.

Magyarok Nagyasszonya tisztelete Szent László király uralkodása idején új virágzásba borult. Később a tatárokkal és a törökökkel szemben is Jézus és Mária nevét kiáltva harcoltak a magyarok. I. Lipót a török alóli fölszabadulás emlékére, hálája jeléül megismételte az ország fölajánlását Máriának a 17. század végén.

Vaszary Kolos bíboros, prímás kérésére a Szentszék is elismerte a Mária-tisztelet nemzeti jellegét: XIII. Leó mintegy kilenc évszázados töretlen hagyományt szentesített, amikor 1896-ban külön ünnepet engedélyezett október második vasárnapjára. Ezt Szent X. Piusz helyezte október 8-ra.

1980. október 8-án Szent II. János Pál pápa kápolnát szentelt a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére a Szent Péter-bazilika altemplomában.

A Patrona Hungariae sajátos ikonográfiája a napba öltözött asszony ábrázolásából bontakozott ki: a Szűzanya fejére a tizenkét csillagú korona helyett a magyar Szent Korona került, a karján ülő kis Jézus kezébe az országalma, Mária másik kezébe pedig az ország jogara.

Mi, magyarok elsőként, ám nem egyedül tiszteljük nemzeti patrónánknak a Boldogságos Szűz Máriát. Bajorországban 1620-ban, a fehérhegyi csata után kezdték nemzeti pártfogóként tisztelni, Franciaországot XIII. Lajos király 1638-ban, Ausztriát III. Ferdinánd 1647-ben ajánlotta Máriának. János Kázmér király 1656-

ban nyilvánította a Szűzanyát Lengyelország Királynőjévé. A későbbi századok folyamán először Mexikót, majd egész Latin-Amerikát, Katalóniát és Dél-Ázsiát is a Szűzanya oltalma alá helyezték. Az angol püspökök 1893-ban ajánlották föl Angliát, melyet attól fogva Mária hozományának tartanak.

Istenünk, te a Boldogságos Szűz Mária közbenjárására népünket számtalan jótéteménnyel halmoztad el. Szent István, első királyunk rendelkezéséből Nagyasszonyunknak és pártfogónknak tiszteljük őt a földön. Add jóságosan, hogy egykor veled együtt örökké örvendezzünk a mennyben! A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Ámen .

(Diós István: *A szentek élete*
Bálint Sándor: *Ünnepi kalendárium II.*)

A MI ESEMÉNYEINK

Hálaadó szentmise Dobogókőn

Hagyományainkhoz híven, idén is szeptember 8-án, Kisboldogasszony napján megtartottuk a hálaadó szentmisét a siketek kedvenc kirándulóhelyén, Dobogókőn.

Évtizedek óta itt találkoznak a siket túrázók, együtt kirándulnak, azért több mint 90 éve a túrázók úgy döntötték, hogy itt legyen a siketek Szűz Mária kegyhelye.

Most is rengetegen eljöttek a szentmisére, hogy Szűz Máriát és a Turistaklub alapítását ünnepeljük. A siketek papjaival együtt, a szabad ég alatt. Szerencsénkre szép idő volt, olyan mint kirándulóidő. A szentmise után az agapéra szeretettel meghívtuk a hívő közönséget, mindenki kapott egy-egy tál levest, amit nagyon finomra készítettek a bográcsban.

Felemelő érzéssel, több élménnyel gazdagodva térhettünk haza Budapestre.

Fóti NaHallod! Találkozó

Harmadik alkalommal találkoztak a nagyothallók és siket testvérek az év során. Ezek a találkozások egy-egy lelki programmal gazdagított közös együttlétet jelentenek. Az első alkalom 2018 tavaszán, Kistarcsán volt. Nyáron, Mátraverebély-Szentkúton folytatódott és most egy három napos találkozót adtak egymásnak a hallássérültek

Foton.

Házigazdánk Sebők Sándor plébános atya nagy nyitottsággal fogadott minket, pedig elmondása szerint még soha nem beszélt ilyen jellegű közösség előtt. Nagy hálával tartozunk a fóti Szafranszky Miklósnak, feleségének

Tündének és családjuknak, akik az étkezéseket és a programok megszervezését intézték a húsz résztvevő számára.

A péntek a megérkezés és a találkozás örömeivel zajlott. A szállás elfoglalása után közös szentmisével kezdtük az együttlétet. A szentmisén kivetítő segítette a megértést, mivel szavanként színezve volt a szöveg. Vacsora és zsolozsma után a bemutatkozás alkalmával magunkról meséltünk egymásnak. Társasozásra már alig maradt idő.

A szombat reggel fakultatív mise volt, de szinte mindenki eljött. A zsolozsmát és reggelit követően Sándor atya tartott nekünk egy érdekes elmélkedést Istenért érdemes fára mászni címmel. Két írótolmács és két jelnyelvi tolmács folyamatosan segített minket, hogy egyetlen szó megértése se okozzon problémát. Végig kiváló színvonalúak voltak a segítőink. Köszönjük nekik!

Szünetben lehetett elmélkedni, majd indultunk a Károlyi-kastélyba, ahol Erzsébet grófné fogadott és vezetett körbe a szépen felújított kastélyszárnyban. Sok fájdalmas történetet is mesélt, milyen nehéz

helyzetbe kerültek, amikor államosították a kastélyt, és amikor romokban kapták vissza egy részét. A küzdelem a mai napig folyik.

Ezt követően sétát tettünk a parkban lévő tóhoz. Ebédünket a kastély másik szárnyában lévő étteremben fogyasztottuk el. A délutáni pihenő után

Sándor atya második elmélkedésében a Ciszterna vagy forrás? kérdést járta körbe. A választ nekünk kellett megadnunk a csöndes elmélkedés alatt, majd a fórumon lehetett egymás közt megosztani az eredményeket. Szabadidőben lehetett tovább

beszélgetni. Vacsorát követően zsolozsmáztunk, majd a várva várt esti agapé következett, ahol sok finom házi süteményt kóstolgathattunk. Közben beszélgettünk, jeleltünk.

A vasárnapot zsolozsmával kezdtük, ahol szokás szerint minden imádságot kivetítve és színezve tudtunk követni. Reggelit követően Lauer Tamás diakónus egy 40 kérdéses teszt után a személyiség típusokat mutatta be. Ez alapján mindenki magára ismerhetett és megérthette miért is olyan ő vagy a másik.

Az ünnepi szentmisén ismét találkozhattunk a Károlyi gróf házaspárral. Tolmácsok jelelése és a színezett, kivetített szöveg teljesen érthetővé tette számunkra a szentmisét, melybe szolgálatunkkal is bekapcsolódtunk: felolvasással és az adományok oltárra hozásában. Misét követően a 160 éves templomot mutatta be nekünk egy idegenvezető, akiről kiderült, hogy még jelelni is tanul.

Ebéd után kicsit fájó szívvel vettünk búcsút egymástól, várva a következő – idej utolsó – találkozási alkalmat, amit Tatabányán szeretnénk megvalósítani.

(Lauer Tamás diakónus)

Végő búcsú Esztertől

2018. szeptember 20-án utolsó útjára kísértük Esztert, a mi kedves hallássérült testvérünket a Farkasréti Temetőben. Augusztus 16-án a Mindenható Urunk magához szólította Esztert, aki a szívműtétje után kómába esett, végig 2 hétig maradt kómában. Soha többé nem kelt életre. 67 évet élt.

Imádkozzunk érte! Nyugodjék békében!

Jártunk az Átlényegülés kiállításán

Temetés után egy hallássérült testvérünk unszolására elmentünk az Átlényegülés kiállításra, ami az Eucharisztikus csodákról szól. A kiállításnak otthont adott a Pesti Vigadó.

Eucharisztia

Jézus Krisztus az Utolsó Vacsorán új jelentést és valóságot adott a megtört kenyérnek és a kehely bornak. Kezébe vette a kenyeret, hálát adott, megtörte és odaadta az apostoloknak ezekkel a szavakkal: „Ez az én testem, amelyet értetek adok. Ezt tegyétek az én emlékezetemre.” Ugyanígy a vacsora végén fogta a kelyhet is, és azt mondta: „Ez a kehely az új szövetség az én véremlében, amelyet értetek kiontanak.” (Lk 22, 15.19.20).

A keresztények az legelső pillanattól kezdve őrizték ezt az emlékezetet és eleget tettek az abban foglalt parancsnak: újra és újra követték Jézus példáját, megtörték a kenyeret és ittak a kehelyből.

Az Eucharisztia elnevezés görögül jelent hálaadást.

Csoda

A latin miraculum szó a csodálkozást jelenti: olyan történést vagy dolgot takar, ami eltér a megszokottól, a természetes rendtől, elgondolkodtatja mindazokat, akik látják.

Csoda-e az Eucharisztia? XIII. Leó pápával kimondhatjuk: „ez a legnagyobb csoda”. Az

eucharisztikus csodák mindig a jézusi üzenetet hordják, azért nagyon komolyan kell venni, és arra tanít minket, hogy Jézus itt van köztünk, Ő valóban életforrás, megerősítő jelenlét, értünk vállalt áldozat. A

legnagyobb csoda ez a nagy átlényegülés.

A festmények, képek a szentmiséket, az Eucharisztia felmutatásával való védelmet ábrázolták Jézus idejétől a mai napjainkig. De a csodák közül egyik csoda nagyon megfogott engem: (sajnos a lány nevére nem emlékszem) a férfiak meg

akarták erőszakolni azt a lányt, de ő inkább a tisztaságot választotta, azért nem volt más menekülési lehetőség, és sajnos az ablakon kiugrott és több métert lezuhant. Életben maradt, de a derekától lefelé lebénult. Kb. 30 évig élt az ágyhoz kötve. Sokat imádkozott rózsafüzéért, az ő szenvedéseit felajánlotta a bűnös lelkekért. Többször Jézus megjelent neki, kb. 10-15 évig minden pénteken átélte a szenvedéseket, amiket Jézus elszenvedett. A halála előtt 4 évvel elhatározta, hogy csak az Eucharisziával táplálkozzon. Csoda módon, az orvosi felügyelet alatt nem volt semmi baja, 4 éven át csak a szent ostyát magához vette, és semmi mást nem evett. A halála napján mondta: „Most végre boldogan megyek a mennyországba.” és szép mosollyal, békésen elhunyt.

(Lampert-Szebeli Erzsébet)

HÍREK AZ EGYHÁZI VILÁGBÓL

Ferenc pápa: Szeretettel kell segítenünk azokat, akiknek tönkrement a házassága!

Október 7-én a Szentatya ismét elimádkozta a vasárnapi Úrangyalát a Szent Péter téren egybegyűlt hívőkkel. Beszédében az Egyház kettős feladatára utalt: fel kell mutatnia a házasság és a család szépségét, ugyanakkor irgalommal kell segítenie azokat, akiknek fájdalmas tapasztalataik vannak e téren.

Ferenc pápa teljes beszédének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

A mai vasárnap evangéliumában (vö. Mk 10,2–16) Jézusnak a házasságra vonatkozó tanítását halljuk. Az elbeszélés a farizeusok provokációjával kezdődik: azt kérdezik Jézustól, hogy szabad-e a férjnek eltaszítania feleségét, a mózesi törvény rendelkezésének megfelelően (vö. Mk 10,2–4). Jézus az Atyától kapott bölcsességével és tekintélyével először is helyre teszi a mózesi előírást: „Szívetek keménysége miatt írta nektek ő – vagyis az ősi törvényhozó – ezt a parancsot” (Mk 10,5). Vagyis egy olyan engedelményről van szó, mely az önzésünk okozta hibák enyhítésére szolgál, de nem felel meg a Teremtő eredeti szándékának.

Jézus a Teremtés könyvéhez nyúl vissza: „A teremtés kezdete óta [Isten] az embert férfivá és nővé teremtette. Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, feleségéhez csatlakozik, és ketten egy testté lesznek” (Mk 10,6–7). És így fejezi be: „Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne váltsa szét!” (Mk 10,9). A Teremtő eredeti tervében nem olyan férfi szerepel, aki feleségül vesz egy nőt, és ha nem mennek jól a dolgok, akkor eltaszítja. Nem! Hanem férfi és nő szerepel, akik arra kaptak meghívást, hogy elismerjék egymást, kiegészítsék és segítsék egymást a házasságban.

Jézusnak ez a tanítása nagyon világos, és megvédi a házasságnak mint hűséget magában foglaló szeretetegységnek a méltóságát. Ami lehetővé teszi a házastársaknak, hogy egységben maradjanak a házasságban, az a Krisztus kegyelme által hordozott, kölcsönös odaadásban megvalósuló szeretet. Ha viszont a házastársak egyéni érdeke, saját elégedettsége kerül előtérbe, akkor a kapcsolat nem tud fennmaradni.

Ugyanez az evangéliumi szakasz nagy realizmussal emlékeztet bennünket arra, hogy a férfi és nő, akik a kapcsolat és a szeretet megélésére kaptak meghívást, sajnos olyan cselekedetekre képesek, amelyek válságba sodorhatják kapcsolatukat. Jézus nem engedi meg az eltaszítást, és semmit sem, ami a kapcsolat megszakadásához vezethet. Ezzel Istennek a tervét kívánja megerősíteni, amelyben kiláglik az emberi kapcsolat ereje és szépsége. Az Egyház egyrészt fáradhatatlanul igyekszik megerősíteni a család szépségét, ahogyan azt a Szentírásból és a hagyományból kaptuk; másrészt igyekszik konkrétan

éreztetni anyai közelségét azokhoz, akik tönkrement kapcsolatuk miatt szenvednek, vagy azért, mert csak nagy nehezen tudják azt fenntartani.

Az a mód, ahogyan Isten az ő hűtlen népével – vagyis velünk – bánik, arra tanít bennünket, hogy a megsebzett szeretetet – irgalommal és megbocsátással – Isten tudja begyógyítani. Ezért az Egyház az ilyen helyzetekben nem viselkedhet azonnal és csak elítélően! Ellenkezőleg, látva a sok, fájdalmas házassági kudarcot, érzi, hogy szeretettel és irgalommal kell az emberek mellett állnia, hogy visszavezesse a sebzett és elvesztett szíveket Istenhez.

Kérjük Szűz Máriát, segítse a házásokat, hogy Isten eredeti ajándékának megfelelően éljék meg és újítsák meg szüntelenül kapcsolatukat!

A Szentatya szavai az Angelus elimádkozása után:

Kedves testvéreim! Ma, a rózsafüzér királynőjének emléknapján szeretném külön is köszönteni a pompeji Mária-kegyhelyen a hagyományos imádságra egybegyűlt híveket, amelyet idén Mario Zenari bíboros, a szíriai pápai nuncius vezet. Megismétlem felhívásomat, hogy imádkozzuk a rózsafüzért október minden napján, és azt az „Oltalmad alá futunk” kezdetű antifónával és a Szent Mihály arkangyalhoz intézett imával fejezzük be, hogy visszaverjük a sátán támadásait, aki meg akarja osztani az Egyházat.

(...)

Szép vasárnapot kívánok mindenkinek! Kérlek benneteket, ne feledkezzetek el imádkozni értem! Jó étvágyat az ebédhez! A viszontlátásra!

(Magyar Kurír)

Szentté avatás előtt: VI. Pál, a II. vatikáni zsinat egyháztanának alakítója

Ferenc pápa október 14-én szentté avatja elődjét, VI. Pált, aki 1963 és 1978 között volt Szent Péter utóda. Teológusokat kértünk, hogy a szentté avatás előtti napokban ismertessék meg olvasóinkkal Giovanni Battista Montini életét és szolgálatát. Elsőként Szabó Ferenc SJ írását adjuk közre.

Meghatódva írom ezt a kis cikket. Két szent pápának szolgáltam a Vatikáni Rádió magyar tagozatában. Egy negyed század alatt e pápák „szócsöve” voltam, így vettem részt az új evangelizálásban. II. János Pál után október 14-től már elődjét, VI. Pált is a szentek között tiszteljük.

E jegyzetemben nem vázolólok VI. Pál pápa (1897–1963–1978) egész péteri szolgálatát, hanem csak a II. vatikáni zsinat egyháztanának alakításában játszott döntő szerepét világítom meg. Kétségtelen, hogy jelentős mértékben VI. Pálnak köszönhető, hogy a zsinat 1963-tól, a második ülészaktól forradalmi fordulatot vett, és így a Katolikus Egyház újkori történetében vízvonalzó lett.

Amikor a konklávé második napján, 1963. június 21-én pápává választották Milánó bíboros érsekét, Giovanni

Battista Montinit, egyesek úgy vélték, hogy az új pápa visszahajol a Piusok stílusához, nevezetesen XII. Piuséhoz, akivel együtt dolgozott a második világháború alatt. Ma már világosan látjuk, hogy nemcsak követte a „nyitott” (Szent) XXIII. János pápát, hanem – főleg tanítása korszerűségével – túl is szárnyalta őt. Ez jórészt annak köszönhető, hogy a zsinati munkákba szakértőnek meghívott olyan 1950-ben (XII. Pius Humani generis körlevele után) félreállított teológusokat, mint például Yves Congar OP és Henri de Lubac SJ, akik már részben a zsinati egyháztan előkészítői voltak.

Ismeretes, hogy 1870-ben félbeszakadt az I. vaticanium, amely a püspöki testület szerepével már nem tudott foglalkozni, csak a pápai primátust és csalatkozhatatlanságot hirdette ki dogmaként. A II. vatikáni zsinat egyházana kiegészítette az előző zsinat tanítását, amikor a püspöki kollegialitásról, Isten újszövetségi népéről és ezen belül a világiak küldetéséről, a nem katolikus keresztényekről, a nem keresztény vallásokról is fontos tanításokat fogalmazott meg a későbbi pápa által vezetett három ülészakor során. (A Lumen gentiumon kívül jelentős még: Dei verbum, Unitatis redintegratio, Nostra aetate.) Montini bíboros közbelépésére (híres 1962. december 2-i felszólalására) a zsinat elvetette a konzervatív De Ecclesia-tervezetet.

VI. Pál pápává választása másnapján rádióüzenetet intézett a világhoz, amelyben megjelölte pápasága programját: folytatni a II. vatikáni zsinatot, a nagy szociális enciklikák szellemében a modern világ égető problémái felé fordulni, a népek közötti béke megőrzéséért fáradozni, előmozdítani a keresztények egységtörekvéseit.

Jean Guitton (1901–1999) francia filozófus, akit hosszú barátság fűzött Mons. Montinihez, majd VI. Pállal beszélgetéseket folytatott, életrajzi kötetében (Un siècle, une vie) beszámol néhány epizódról, élményéről. Beszélgetéseikből idézek egy figyelemre méltó részt. VI. Pál ezt mondta neki: „Elődöm sietősen meghirdette a zsinatot, azt hitte, hogy gyorsan lezajlik. Ez „Isten csele” volt, ahogy mondtam, hiszen már XII. Pius, sőt XI. Pius is gondolt arra, hogy zsinatot hív össze. Milyen magatartást tanúsítsunk az elszakadt egyházakkal szemben? A következő alternatíva szorítóban voltunk: ha elítéljük ezeket az egyházakat (amint a pápák eddig tették), szakadékot ásnánk az Egyház és a világ között. Elődöm a naivság bájával rendelkezett. A zsinat elején nem volt terve, programja, ezt láttam. (...) Innen származott kötelességem, hogy moderátorokat nevezek ki, hogy irányítsák a zsinatot, amely vezető nélkül zajlott volna. Emlékszik – folytatta VI. Pál – hogy az első ülészakor kezdetén kifejtettem, hogy mi legyen a zsinat tengelye. Megkülönböztettem az ad intra Egyházat és az ad extra Egyházat. Az volt a benyomásom, hogy kezdetben külső, formális, jogi meghatározását adták az Egyháznak, és nem vették kellőképpen figyelembe a lelki Egyházat. (...) Ha egy szóban össze akarnám foglalni feladatomban fő nehézségeit XXIII. János halálától mindvégig, ezt mondanám: »Megújulás, de az azonosság megőrzésével«. Ezt nevezte Newman (dogma)fejlődésnek.”

A zsinaton részt vevő teológusok és az egyháztörténészek valamennyien kiemelik VI. Pál 1963. szeptember 29-i beszédét, amelyet a zsinat második ülészakora megnyitáskor mondott, és amelyben új irányt adott a zsinati munkáknak. A pápa felidézte a falakon kívüli Szent Pál-bazilika apszisában látható mozaikot, amely a hatalmas Pantokrátor Krisztust ábrázolja, amint lábánál leborul miseruhában a kicsinyke III. Honorius pápa. VI. Pál ezt jelképnek vette: kifejtette, hogy a lényeges kérdésekre egyetlen válasz van: Jézus Krisztus. Ő a kezdet, Ő az út, Ő végső célunk. Krisztus a Cél: neki kell megvilágítania a zsinatot, amelynek feladata: 1. Definiálni az Egyházat; 2. megújítani az Egyházat; 3. párbeszédet folytatni a világgal.

Mindezt még bővebben kifejtette VI. Pál első, Ecclesiam suam kezdetű enciklikájában, amely meghatározó lett a zsinati egyháztan szempontjából. Ez a körlevél 1964. augusztus 6-án jelent meg. Továbbfejlesztve XII. Pius tanítását Krisztus Titokzatos Testéről, szorgalmazta a párbeszédet a katolikus egyházon belül, a nem katolikus keresztényekkel, valamint minden jóakarátú emberrel. Hangsúlyozta, hogy az aggiornamento nem vezethet a világhoz való hasonuláshoz; mindenekelőtt belső megújulásra van szükség a Krisztushoz való hűségben. A keresztény egységtörekvésben elsősorban azt kell keresni, ami összeköt. Egy szélesebb kört a párbeszédben a nagy nem keresztény vallások alkotnak, végül a legkülső kör az egész emberiség, itt is az ateizmust kell különösen szem előtt tartani. Miként János pápa a Pacem in terrisben, VI. Pál is megkülönbözteti a merev ideológiáktól (a harcos ateista rendszerektől) a változó mozgalmakat, ill. a jóakarátú nem hívőket, akikkel lehetséges a párbeszéd.

Az Ecclesiam suam és a Gaudium et spes k. konstitúciók fényében H. de Lubac SJ így eszmélődött: „Dialógus, szembesítés, harc: ha helyesen értelmezzük ezt a három szót, látjuk, hogy egyáltalán nem zárják ki egymást, hanem inkább összekapcsolódnak. Nyugodtan bevallhatjuk, hogy harcolunk nem ugyan az 'ateista', hanem az ateizmus ellen, mindig legelőször a saját szívünkben. (...) Mindig el kell ismernem, hogy többé-kevésbé hitetlen vagyok, bírálnom kell hitem hiányosságait, sohasem elégedhetem meg hitem jelenlegi minőségével; vissza kell utasítanom hitem és magatartásom minden farizeizmusát. Mindez nem jelenti azt, hogy a hitelenségnek részben igaza van, hanem ezzel – amennyire ez tőlem függ – mintegy megmutatom, hogy az ateizmus tévedés.”

Befejezésül VI. Pál Ecclesiam suam k. körleveléből idézek, aki – János pápa nyomán – szintén megkülönböztette az ateista rendszereket a nem hívő személyektől. A kommunizmusra utalva írta: Mivel az ateista rendszer nem hozza meg az embereknek az igazi felszabadulást, hanem az élő Isten tagadásával éppen az ember romlását okozza, ezért „kénytelenek vagyunk mi is, mint elődjünk és mindazok, akiknek szívén fekszik a vallásos értékek megmentése, elítélni az istentagadó és egyházüldöző rendszereket, amelyek gyakran bizonyos gazdasági, társadalmi és politikai rendszerhez kapcsolódnak elválaszthatatlanul; ezek közé

tartozik egészen különleges módon az ateista kommunizmus. Bizonyos értelemben nem is mi ítéljük el ezeket az eszmerendszereket (...), ők maguk ítélik el önmagukat. Valójában mi nem az ítélő bírák hangját hallatjuk, hanem az áldozatok panaszát.”

VI. Pál Ecclesiam suam k. első körlevelében világosan elítélte az egyházüldöző kommunista rendszert és szolgálata elején határozottan hallatta a „Hallgató Egyház” elnémítottjainak hangját. De a zsinat vége felé (a Gaudium et spes vitái során), majd a keresztény-marxista dialógus eltorzulásával és a vele kapcsolatos Keleti politika (Ostpolitik) kompromisszumkeresésével a „diplomácia egyháza” kezdett megfelekedni a „vértanúk egyházáról.”

Ülésezett a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust előkészítő társadalmi bizottság

Összeült az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) Társadalmi Bizottsága szeptember 26-án a budavári primási palotában.

A testületet Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek hívta életre. Erdő Péter bíboros köszöntőszavai után a bizottság elnöke, Áder János köztársasági elnök nyitotta meg az ülést. Fábry Kornél, a NEK Általános Titkárságának főtákará ismertette a szervezés jelenlegi állását, és szólt a rendezők előtt álló két év kihívásairól. Ezt követően Molnár-Bánffy Kata kommunikációs szakember, a Salt Communications tulajdonos-ügyvezetője mutatta be a kongresszus arculati tervét és kommunikációs stratégiáját. A bizottság tagjai megvitatták az elhangzottakat, majd közös imádsággal zárult az ülés.

(Magyar Kurír)

Magyar zarándokok Árpád-házi Szent Kinga nyomán Lengyelországban

Szeptember 28–30. között tartották a Szent Kinga emlékére indított gyalogos zarándoklatot Dél-Lengyelországban. Az eseményhez a küngösi Szent Kinga Kulturális Egyesület hét tagja is csatlakozott.

Árpád-házi Szent Kinga kultusza Lengyelország déli részén a legerősebb, hiszen

Kinga itt, Ószandecban (Stary Sącz) alapított kolostort, majd később, férje halála után ide vonult be klarissza apácának. A lengyel királyné a szandeci hegyekben többször is megfordult.

A hegyi zarándoklat azon az útvonalon halad évről évre, ahol Kinga és a kolostor apácái menekültek a tatárok elől. Ezen az útvonalon immár huszonkilenc éve szervez zarándoklatot az ószandeci Szent Kinga Egyesület, a küngösi Szent Kinga Kulturális Egyesület partnerszervezete. A küngösi csoport tagjaiként idén először vettek részt a zarándoklaton külföldiek. A magyar küldöttség tagja volt Szabó Gergely, Küngös község polgármestere is.

A háromnapos zarándoklat az ószandeci klarisszák kolostorától indult, és a Szandeci-Beszkidéken, majd a Pienineken keresztül ismét a szandeci kolostorhoz érkezett vissza. A napi szentmiséken az olvasmányok és szentleckék magyar nyelven is elhangzottak. A küngösi megmászta a Pieninek legmagasabb pontjait is, a Trzy Korony és a Sokolica csúcsot.

A lelki programon a keresztút egy-egy állomása, valamint a rózsafüzér egy-egy részlete is elhangzott magyar nyelven. A közel négyszáz résztvevő közel fele fiatalokból állt, akik lengyel énekekkel kísérték a programot. A küngösi Szent Kinga Egyesület zászlaját lengyel résztvevők vitték a menet elején, a kereszt, valamint az ószandeci szervezet táblája és Szent Kinga képe mellett.

A magyar zarándokok hazaindulás előtt erdőgazdászokkal találkoztak, akik az ószandeci Szent Kinga fájának egyik csemetéjét ajándékozták a küngösi egyesületnek. A legenda szerint a csemete anyafája alatt maga a magyar királylány is megpihent egyszer, ám ezt a fát pár éve ki kellett vágni a szandeci kolostor udvaráról, hiszen annyira kiszáradt, hogy veszélyessé vált.

(Magyar Kurír)

Mária-szobrot avattak Hódmezővásárhelyen

Rózsafüzér Királynője ünnepén, október 7-én leplezték le az új Szűz Mária-szobrot Hódmezővásárhelyen. Az ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök mutatta be, aki ezt követően megáldotta a téren álló szobrot.

Az alkotás közadakozásból, a hívek közösségének összefogásából, valamint Návay Sándor szobrászművész felajánlása nyomán készülhetett el. A műalkotás kivitelezését célzó gyűjtés a két katolikus

plébánián és a városban még Jakab Zoltán korábbi plébániai kormányzó idején és jórészt az ő szervezésében zajlott, s Németh László jelenlegi esperes-plébános segítségével jutott el az átadásig.

A szobor talapzatán az alábbi felirat olvasható: „Magyarok Nagyszasszonya, könyörögj érettünk!”

TANMESE

Egyszer nagy árvíz volt egy faluban, mindenkinek sikerült elmenekülnie, csak a papnak nem. Felmászott a templomtorony tetejére, és ott így imádkozott:

– Kérlek Istenem, ments meg a vízbe fulladástól!

Majd nagy hittel várta a választ. Nemsokára arra jött egy csónak, odament hozzá, és mondták neki, hogy szálljon be. Azt válaszolta, hogy nem megy, mert őt Isten fogja megmenteni. Hiába győzködték, hogy nemsokára elmerül a templomtorony is, nem volt hajlandó beszállni.

Nemsokára egy másik csónak vetődött arra, de ő ugyanúgy elküldte őket. Végül egy helikopterrel akarták kimenteni, de azt sem fogadta el, hogy őt majd Isten menti meg. Végül összedőlt a torony és megfulladt.

A mennyben Isten előtt állva megkérdezte:

– Uram, imádkoztam hozzád, hittem Benned, és

mégis megfulladtam?! Miért nem segítettél?

– Fiam – szólt Isten – küldtem érted két csónakot, és az utolsó pillanatban még egy helikoptert is, de hát neked semmi sem volt elég jó...

FILMAJÁNLÓ

A levélíró

Mikor Maggy névtelen levelet kap tele dicsérő és bátorító szavakkal, a lány el sem tudja képzelni, ki írhatott neki ilyen csodálatos és inspiráló szavakat, végtére is ő egy lázadó tinédzser, akiről apja nem vesz tudomást, anyja pedig csalódásként könyveli el. Felkerekedik hát, hogy megtalálja a levél titokzatos íróját, akiről hamarosan kiderül, hogy ilyen üzenetek szövegezésével próbálja jobbá tenni a világot, és a lányt is hasonló tettere bátorítja. Maggy nagy kedvvel veti bele magát új küldetésébe, azonban egy váratlan tragédia ismét elbizonytalanítja őt, és ezúttal egyedül kell fellelnie magában azt az életörömet, amit titokzatos levelezőpartnere előtt nem is ismert.

